

פרשת אחרי מות - SEXUAL PROHIBITIONS & PERMISSIONS

It makes perfect sense that, at the end of אחרי מות, the Torah deals with illicit sexual relations. Shmini dealt with purity and impurity of eating (the kosher laws), while Tazriah-Metzorah dealt with other ways in which the Jew becomes impure (the זב, זיבה, נידה, יולדת) and what his path back to purity again is. This is followed by the purification of the Yom Kippur service at the beginning of our Parsha. Now, we move onto our strongest sensual urge of all, the sexual urge, and told how to channel that too to holiness. It is not surprising that immediately after these words, the next Parsha begins with the words, קדושים תהיו!

The principal of the Torah is clear. The Torah regards the unit of the nation as family. Yaakov comes into Egypt – איש וביתו – *a man and his home*¹. A man and his home – a family – enter Egypt. And a nation emerges. In fact, no known civilization has every survived without this building-block of the family. The Torah directs us therefore to relations exclusively between a husband and wife. And to make things very clear, the Torah begins the sexual prohibitions by contrasting this to another collapsing civilization, our Egyptian host country:

*Like the practice of Egypt.... you shall not do*².

And it ends:

*Don't become impure with all of these (sexual prohibitions), for the nations that I am expelling before you became impure through all of these. The land became impure, and it visited its iniquity upon itself and the land vomited up its inhabitant etc.*³

The land you are entering is exceptionally sensitive to sexual aberrations, as it is to all moral behavior. This is a supernatural land that will not yield its bounty for centuries when non-Jewish nations try to get it to bend to their whims!⁴ You will not survive in Israel for long if you don't harmonize yourself to its moral requirements. It will vomit you up.

And is all of this sexual prohibition stuff logical? In the big picture, yes, say the Sages: *If it had not been written, it ought to have been written*⁵. If marital infidelity were not

¹ שמות א א : ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו :

² ויקרא יח (ג) כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו :

³ ויקרא יח (כד) אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם : (כה) ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה : (כו) ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם : (כז) כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ : (כח) ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם : (כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם : (ל) ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני ידוד אלקיכם :

⁴ עיין באריכות בהרמב"ן, יח כה

⁵ יומא סד : שאילו לא נכתבו ראויים הם להכתב וכן התחלת הפרק של עריות כתוב : ויקרא יח (ג) כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו : (ד) את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני ידוד אלקיכם : וכתב רש"י, ד"ה את משפטי : אלו דברים שנכתבו בתורה שאלולי לא נכתבו בדין היה לכתבן

explicitly prohibited in the Torah, doves from the book of nature would have taught us this¹. This is not to deny our natural passion. We should recognize our natural if not passionate desire for all kinds of sexually prohibited relations – and acknowledge that ultimately it is only our commitment to the Torah which restrains us². Nor can we get to the bottom of why this or that relationship is prohibited on us³. We really don't know, in the end of the day, why G-d prohibited all the different types of relatives⁴. We can understand, perhaps why a brother and a sister and a father and a daughter are prohibited – indeed no sane society permits such things⁵ – but what of the others? If there are reasons, they are deep kabalistic ones.⁶

But what we don't doubt is that G-d created the moral universe that way – my gosh, He introduces the sexual prohibitions the way He introduces the Ten Commandments (*I am the Lord your G-d*⁷) – and we ignore them at our peril.

The Torah terms all sexual immorality in general⁸, as well as a number of separate *arayos* prohibitions⁹ by the word תועבה, a mistaken or even an unnatural and therefore repulsive act¹⁰, one which Jews themselves did not normally express¹¹. The Torah calls these laws Mishpatim¹², i.e. readily understood by man, and in particular singles out

ובת"כ: כגון הגזילות, והעריות, וע"ג

¹ מסכת עירובין דף ק ע"ב: אמר רבי יוחנן אילמלא לא ניתנה תורה היינו למידין צניעות מחתול וגזל מנמלה ועריות מיונה ושם לפי המהרש"א אליהו בא להוכיח את איוב למה לא למד דברים האלה מבהמות האלה.

² תורת כהנים, קדושים, ספרא, אחרי מות: לא יאמר אדם, אי אפשי לבא על העררה אלא אפשי, ומה אעשה, ואבי שבשמים גזר עלי

³ רמב"ן, ויקרא, יח ו: העריות בכלל החוקים

⁴ רמב"ן, ויקרא, יח ו: ואין בידינו דבר מקובל בזה

⁵ עקידת יצחק: הטבע האנושי הבריא מרחיק אותן

⁶ עיין ברמב"ן, שם, סוד היבור

⁷ ויקרא יח (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני ידוד אלקיכם: (רב ש"ר הירש)

⁸ ויקרא יח כט

⁹ Transvestite behaviour: Devarim 22:5

¹⁰ בנדרים נא ע"א מפרש לשון תועבה – תועה אתה בה. כן כתב האיגרות משה באו"ח ח"ד ס' קטו "שהוא דבר שלא מובן שיהיה על זה ענין תאוה" ע"ש עוד והתורה תמימה עה"פ ובנדרים (נא). א"ל בר קפרא לרבי מאי תועבה וכו' הכי אמר רחמנא תועבה תועה אתה בה, ועיין שם בר"ן שמניח משכבי אשה והולך אצל זכר עכ"ל וכ"ה בתוס' והרא"ש שם. ועיין שם משי"כ המהר"ל בח"א, דיותר "טעות" מזמה, ע"ש ודו"ק. (ובמדרש לקח טוב [אחרי מות וכו' בפרשת קדושים] איתא: התעיבו הכתוב יותר מן החמור, שהחמור אינו בא על החמור אלא על החמורה, וזה התעיב דרכו יותר מן החמור ומן שאר בהמה ועוף, עכ"ל)

According to Dr Norman Lamm, "These actions are so repulsive in and of themselves, no rationale or explanation is necessary. Rather, the divine aspect within the human being is automatically and instinctively repelled by these activities." (Judaism and the Modern Attitude to Homosexuality)

¹¹ (רמב"ם פירוש המשניות - מסכת סנהדרין פרק ז משנה ז) (ד) ... שאר העריות אין מותר לאדם שיתייחד עם שום אחד מהן זולתי עם זכור ובהמה, לפי שכך אמרו חכמים (קידושין פב:): לא נחשדו ישראל על הזכור ועל הבהמה, לפי שהגוי הטהור הזה אין יצרם תקפם להרהר בשני הדברים האלה המכוערים שהם חוץ מן המנהג הטבעי

¹² ויקרא יח ד: את משפטי תעשו

homosexuality¹. This stand has not been popular in much of history – not with the Greeks and certainly not in our contemporary society. Perhaps it was in anticipation of this cultural onslaught that the Torah sought to be exceptionally clear about what its values are.

G-d created our body so that it has a natural capacity to harmonize itself with the Torah. Our 248 limbs and 365 tendons are but physical correlates of the positive and negative Mitzvos, says the Meshech Chochma². The Torah makes reasonable boundaries. It allows us to eat many foods, forbidding others. It allows us to have male-female relations, but directs this to the context of marriage³. Man's sexual urges are particularly powerful, and Jews have even created whole religions just to justify their need for licentiousness⁴. Therefore, G-d says at the beginning of the laws of morality **אני ה' אלקיכם**. I am your Creator. I know your nature, and I would not give you something that was not perfectly in your interests and within your capabilities⁵. G-d continues: And I am the commander, telling you not to act as the Egyptians have acted, but rather to do my commands for your own benefit, both in this world and the

¹ ואע"פ שדברים אחרים ג"כ נקראים תועבה מ"מ סתם "תועבה" מצנין שהיא משכ"ז, עיין ילק"ש יחזקאל רמז שעגי ד"ה בא אלי וגם ילק"ש האזינו רמז תקמה' ד"ה יקניאוהו

Some have pointed out that it is not only Homosexuality which is called by the horrible name תועבה and that we do not seem to react as negatively to people who engage in those other things, including those who eat treif food. Yet the Gemorrah understands that the word תועבה applies more to homosexuality than to anything else. The Ben Yehodaya explains why this is so. Firstly,

סנהדרין פב ע"א: אינשייה רב לגמריה אקריוהו לרב כהנא בחלמיה בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר אתא אמר ליה הכי אקריון אדכריה רב לגמריה בגדה יהודה זו עבודת כוכבים וכן הוא אומר [כן] בגדתם בי בית ישראל נאום ה' ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים זה משכב זכור וכן הוא אומר ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא
בן יהודיע ד"ה ותועבה: קשא והלא עבודה זרה נקראת תועבה בכל מקום בתורה, ומינא ליה לפרש על משכב זכור? ונראה לי בס"ד ככיון דרישא דקרא דקאמר בגדה יהודה מפרש על עבודה זרה, אם כן ודאי מה שכתוב תועבה הוא על עון אחר דנקרא תועבה ואף על גב דבעריות קאמר לא תעשו מכל התועבות האלה, מכל מקום לא נקרא בשם תועבה אלא משכב זכור. אך קשה דהו לפרש תועבה על אכילת דבר טמא דכתיב בפרשת ראה לא תאכל כל תועבה גבי בהמות טמאות, ונראה לי דהתם קרי בשם תועבה לכמה מינין בהמות טמאות וחיות טמאות ודגים ועופות טמאים ולכלהו קרי עלייהו בכולל שם תועבה, אך משכב זכור מין עון אחד הוא, וקרי ליה תועבה. ועוד נראה לי בס"ד גבי משכב זכור נדרש בשם תועבה הפגם שלו, כדדרש בר קפרא מאי תועבה – תועה אתה בה, והיינו דדריש נוטריקון על ענין מעשה העבירה. ועוד נראה לי בס"ד דיש לפרש פסוק זה על תועבה דמשכב זכור טפי מהך משום דכתיב נעשתה בישראל ובירושלים, וידוע מה שכתוב רבינו האר"י ז"ל בשער רוח הקודש החוטא במשכב זכור פוגם שני פגמים, האחד בבחינת התפארת הנקרא ישראל ואחד בבחינת הבינה הנקראת ירושלים של מעלה יע"ש, ולכן כאן דקאמר דנעשתה בישראל ובירושלים דרש לה על משכב זכור. וגו'

See also the *Maharsha* (Nedarim 51A)

² משך חכמה יח ב: וע"ד מושכל יתכן כונת הפרשה, דכבר ביארו חכמים בספריהם, שהתורה לא צותה צווים אשר יהיו קשים על חברת הגוף עם הנפש לקיימו לחוקים כוללים כאזרח כגור, כעם ככהן, רק דברים אשר נטועים המה להנהיג על פיהם המזג הגופני במזג שוה. וכל טבעי לא יושבת. והדברים ארוכים. וזה פירוש מאמרם (זהר ח"א קע): רמ"ח אברים וש"ס גידים, וכנגדם עשה ול"ת, שהבורא יתברך עשה את האדם ישר (קהלת ס"פ ז) אשר חלקיו יתאימו עם חלקי התורה והנפש ינהיג הגוף בדרך המסודר מאלקי יתברך באופן נפלא.

³ משך חכמה שם: לא גדרה התורה פרישת המאכל לגמרי יותר מכפי אשר יכול לסבול מזג האדם, ולא מנעה ענין המשגל מאשר יאות לקיים המין ולמזג הגוף וכיו"ב, וכבר נתחברו ספרים ע"ז, לכן אקצר.

⁴ משך חכמה שם: וזה מאמר התורה כי עריות נפשו של אדם מחמדתן, (מכות כג): ועתידין ישראל לינתק כו' (תוי"כ קלו) שלא בכו רק להתייר עריות בפרהסיא, וכן בימי עזרא, וכל מצוה שקבלו עליהן בקטטה (שבת ק"ל)

The gemorrah says that every Mitzvah that they accepted unwillingly, they are still doing unwillingly:

תניא רבן שמעון בן גמליאל אומר כל מצוה שקיבלו עליהם בשמחה כגון מילה דכתיב שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב עדיין עושין אותה בשמחה וכל מצוה שקבלו עליהם בקטטה כגון עריות דכתיב וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו על עסקי משפחותיו עדיין עושין אותה בקטטה

⁵ משך חכמה שם: לכן אמר, שלא תדמו כי הוא קשה לקיים ובלתי אפשרי לטבע הגוף לקיים דבר זה, לכן אמר להם אני ה' אלקיכם, שאני הוא בוראכם ויודע טבעכם ומוסדות מזג גופכם, כי לא כבד הוא להתאפק בעד התאוה ולתת רסן להחמדה

next. I have guided you what to do and what not to do, including areas where your urges may tell you act differently, such as with forbidden sexual relationships¹.

In the case of homosexuality, the Torah goes even further, calling it a *Toeva*. The word תועבה is also used for incorrect weights and measures², non-kosher food³, sacrificing an animal with a blemish⁴, bringing a sacrifice with the wages of prostitution⁵, a woman re-marrying her first husband after marriage to another⁶. The term is found most extensively in the context of idolatry and the unacceptable behavior of the idolatrous nations⁷. The *arayos* called תועבה were also acts practiced by the surrounding idolatrous nations⁸. In fact the first use of the word *to'evah* is found in relation to the Egyptian attitude towards eating with *Ivrim* (i.e. Yosef's brothers): "For the Egyptians were not able to eat bread with the Jews for that was a *to'evah* to the Egyptians"⁹.

The Gemara tells us that the word *Toevah* means *Toeh Atah Ba*¹⁰ - *you are making a mistake through it*. You are going astray from the foundations of the creation¹¹. Most of the *Arayos* prohibitions have been easily understood by most of mankind through most of time, acts such as adultery, bestiality, relations with a sibling, etc. A generation which will lose its moral sensitivity to these things, would rank amongst the most perverted in history.

As Rav SR Hirsch (יח-ל) – מחקות התועבות puts it:

Sexual excess amongst the Canaanite population had not only ceased to be considered as תועבות, but by general custom and the practice of religious cults

¹ משך חכמה שם: , ואני הוא המצוה, שלא תעשו מעשי ארץ מצרים ומעשי ארץ כנען כו' ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, שיהיו לחיות נפש האדם ולהנהיגה באופן שיהיה טוב לו בעולם הזה ואשרי חלקו לעוה"ב, לא דברים הממיתים. וזה שאמר, שכשם שצוה לי השי"ת הפרישה לגמרי, באשר לפי זכות חומרי וטבעי, עד כי שב לדק ספירי, ושבה בשרי לרוחני, ואיננו במרכבת האנושי והבשרי כלל, ויכול אני לקיים זה, ככה כשצוה לכם בניי על העריות, בטח ידע היודע כל כי לזכות מזגם והנהגתם הרוחנית עפ"י התורה הוא יאות ונאות, וקל להתקיים, כמניעת כל האיסורים. ודו"ק.

² דברים כה טו

³ דברים יד ג (עיין ע"ז סו ע"א)

⁴ דברים יז א

⁵ דברים כג יט

⁶ דברים כד ד

⁷ ר' בנימין הכט: דברים ז: כה-כו, יב: לא, יג: טו, יז: ד, יח: ט, יח: יב, כ: יח, כז: טו

⁸ ויקרא יח ל

⁹ Bereishit 43:32, Bereishit 46:34 declares that the shepherd status of the Jews was also a *to'evah* to Egypt. See also Shemot 8:22.

¹⁰ נדרים נא ע"א: מאי תועבה תועה אתה בה

However, there is not indication whether this error is meant to be obvious, or whether it is something which the Torah needs to teach us.

¹¹ תורה תמימה, ויקרא יח כב

has received the general sanction and had even become חוקות חק. חלפו חק, as Isaiah describes the age of a similar general degeneration (פי כד ה): "They have changed the Law over to the very contrary," i.e. they have raised immorality into a law.

The presumption is that the Jewish people will develop a shared repulsion towards all those things even should we be so unfortunate to live in the midst of societies who have come to sanction such behavior. But, the Torah also warns us that acts of sexual immorality are חוקים, not obvious to our own logic¹. There will be times and places where the local sexual mores will be so liberal that this will begin to eat away at our own understanding of why these things are forbidden.

Since the Torah considers marriage to be the only viable vehicle for bringing up children, it prohibited all other kinds of sexual contact. Similarly, the Chinuch tells us that homosexuality was prohibited because the world was created to be inhabited, and therefore acts which lead to spilling of seed without reproduction are generally prohibited, unless they are a part of the broader marital relationship².

Man's sexual urge is so powerful that, without restrictions, women would have children from multiple and often unknown men. The whole concept of family, of children honoring their parents, and of parents passing on the Torah to their children, would break down³. In the case of same-sex relations, married men would also engage in this. This would undermine family life, leading homosexuals to leave their wives⁴.

The family structure was chosen by G-d as the main instrument to ensure his Torah and through which to transmit his holiness. Besides the forbidden act of homosexuality, the great defect of a homosexual is that he cannot have a family as the Torah defines it. Chazal tell us:

כשהקב"ה משרה שכירתו אין משרה אלא על משפחות מיחסות שבישראל⁵

G-d chose the family as the primary vehicle through which He would filter His presence on earth. Not only that, but the family is the defining framework through which a

¹ ויקרא יח ל: ושמתם את משמרתם לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני ד' אלקיכם:

² i.e. one may have relations with one's wife even where she is pregnant, nursing or otherwise not capable of bearing children, because these are considered purposeful relations since it is a part of the Mitzvah of Onah.

חינוך רט: משרשי המצוה, לפי שהשם ברוך הוא חפץ ביישוב עולמו אשר ברא, ולכן צויה לבל ישחיתו זרעם במשכבי הזכרים, כי הוא באמת השחתה שאין בדבר תועלת פרי ולא מצות עונה
נדרים נא ע"א: מאי תועבה תועה אתה בה ע"כ ובפסיקתא זוטרא מפרש טועה אתה בה שהרי אין לך ממנו זרע אנשים

³ ספר אמונות ודעות - מאמר שלישי - אות ב: ומן החכמה לאסור את הזנות, כדי שלא יהו בני אדם כבהמות עד שלא ידע כל אחד את אביו שיכבדהו כגמול על שגדלו, ויוריש לו האב מה שחננו ה' כמו שירש ממנו את מציאותו ויכיר את יתר קרוביו אחי אביו ואחי אמו

⁴ תוספות נדרים דף נא ע"א ד"ה תועה אתה בה - שמניחין נשותיהן והולכין אצל משכב זכור ר"ן, שם

⁵ קידושין ע ע"ב: אמר ר' חמא ברי חנינא

person ceases being a private person and connects to the broader Jewish community¹. We need to understand why this is so. Why is marriage so holy? And why can other relationships not duplicate this? Why is the Parsha of immorality prefaced with the words **אני ה' אלקיכם** as are the Ten Commandments²? Why is licentiousness the defining characteristic of both the Egyptians and the Canaanites, and why is it guarding just against this which makes us the holy nation³.

A created being by its nature is incomplete, given that it had to be brought into existence. Further, G-d created each thing to be completed only as a part of the whole. On its own, it remains isolated and incomplete. Those things whose nature is to combine with others, and especially who have a natural partner in the creation, have the potential to move towards wholeness and completion.⁴ This is the deeper meaning of G-d's statement:

ויאמר ד' אלקים לא טוב (אונקלוס-לא תקין) היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו⁵

And G-d said: "It is not good for man to be alone. I will make for him a helpmeet against him."

Targum Unkelos translates **לא טוב** as **לא תקין**, i.e. this is an uncorrected or incomplete state. Man, at that stage, was in an intrinsically not good reality for the only being that can stand alone and yet still in a complete state of unity is G-d himself. Therefore, it had to be that man would have a partner⁶.

The animals also needed partners. However, man was first created as one being and only afterwards was his partner created from him. The animals, on the other hand, were created as two beings from the very outset⁷. This is to give man a greater possibility of achieving unity, given his unique place in the creation¹.

¹ עלי שור ח"א שער ד מאמר א: "לא יבא ממזר בקהל ד"י". כו' רש"י "לא יבא ישראלית" "לא יבא עמוני ומואבי בקהל ד"י" רש"י "לא יבא ישראלית" (תצא שלישיית). הרי הנושא אשה ישראלית הוא ה"בא בקהל ד"י"! כל עוד לא יסד בית, היה אדם פרטי

² רמב"ן יח ב: אמר בעריות דבר אל בני ישראל בלבד, בעבור היות אזהרת העריות שוה בכל ישראל לא יתיחדו בה הכהנים, ולכן כללם כאחד ואמר בתחילה אני ה' אלהיכם, כטעם בעשרת הדברות (שמות כ ב):

³ רמב"ן יח ב: הזכיר ... כמעשה ארץ כנען, על העריות שהיו הכנענים בהם רעים וחטאים, כאשר אמר בסוף (פסוק כז) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ ועל דעת רבותינו בתורת כהנים (אחרי ט ג) היו גם המצרים שטופים בזמה בכל העריות ובזכור ובבהמה, והוא האמת, כי גם קדש היה בארץ בזכור מאז ועד עתה והכתוב מעיד בהן, בני מצרים שכניך גדלי בשר (יחזקאל טו כו), ואומר אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם (שם כג כ) והבשר כנוי, וכן זב מבשרו (לעיל טו ב), דם יהיה זובה בבשרה (שם פסוק יט):

⁴ מהר"ל (חידושי אגדות שם דף קו קטע המתחיל אמנם):

... רצה הקב"ה לזכות את חשיבות האדם וכל התחתונים מה שחסר להם מצד אשר טובים השנים מן האחד, כי מה שחסר בזה גלה בזה כי יש בזכר מה שאין בנקבה ויש בנקבה מה שאין בזכר ... שכל אחד בפני עצמו גם כן הוא יותר חשוב כאשר נמצא זוג אליו כי כאשר נמצא האחד בלבד הוא חלק בלבד וכאשר נמצא זיווג אליו והזוג הוא דבר שלם הרי כל אחד הוא חלק הכל.

⁵ בראשית ב: יח

⁶ גור אריה, שם:

שהמצאות בעצמו לא טוב ... שאין ראוי האחדות אלא ליחיד הקב"ה [א"יכ] בהכרח שיהיה לו זוג ...

⁷ גור אריה שם: ויש בזה הפרש גדול בין האדם ושאר בעלי חיים שהרי שאדם נברא יחיד בלא זוג שלו ואלו שאר בהמות ושאר נבראים נברא זוג שלהם עמהם

This places man between G-d and the animals. He is not a total unity like G-d, for, as a created being, he needs a partner. Yet he has a dimension of unity to him, being created one at the outset and making him more connected to unity, more able to achieve that state of unity which he began with at the outset².

However, man's original unity had its flip side for, although it created unity within himself, it actually held him back in some ways from uniting with the broader creation.

Originally, Adam was created זכר ונקבה, male-female in one being. Man's faces, his inner spirituality, faced the world from every side. Man was complete; there was no back to man where lack or sin could take place. Man, being complete, had no need to face him/herself; there was no deficiency, no need for the male/female parts to give to each other to fill the deficiency; consequently, man faced away from himself. In this state there was no possibility of imitating G-d by giving to another. Man was simply a spiritual robot. This state was לא טוב: It was not good for אדם to be alone and maintain the state of independence in which he/she does not feel the need to relate to others. Initially, Adam thought that the solution lay in becoming a giver to the animals³. However, uniting with the animals did not provide Adam with the sense of completion which he needed⁴. For he might complete them, but they do not fully complete him. They are non-Sechel creatures, creating an unconquerable gap between Adam and Beheimah. His completion of them, therefore, only involves some of his general potential, but not the full force of his human uniqueness. For a perfect match, Man therefore needed a fellow bar-Sechel, a being that he could connect to with all of his unique potential⁵.

The solution to this was to take Adam himself and create two beings from one. Adam needed to find himself/herself divided so that he would feel he lacked half of himself. The whole אדם was now being sub-divided into two parts, neither one complete on its own. The creation of an incomplete being was reflected in the תרדמה, the deep sleep, which השם caused to fall on Man at the time of the Woman's creation. Now each half of אדם had a front and a back. The back represented the missing half, what man lacks in his existing state. אדם now exists as a potential to be actualized, like the ground he comes from⁶.

He must now move from being an אדם to being an איש. (According to the גר"א, איש, is a higher level than אדם.) To attempt to fulfill himself to become an איש, on his own, is to self-destruct, to become the unrestrained force of אש (היינו כשלא זכה). Only if he takes what he lacks, אישה, can he use that אש to reach קדושה, to become an אש with a י in it.

¹ גור אריה, שם: וכל זה מפני שראוי לאדם קצת אחדות בעבור שהוא יחיד בתחתונים

² מכתב מאליהו

³ צורה חומר for his צורה. That they should become the חומר

⁴ Even though he is indeed the Tzura of all of creation, providing the creation with its form and content

⁵ אף על גב שהוא צורה לכל הנבראים ... אבל אין בזה הנחה והשקט כי אין האדם צורה מיוחדת בשלימות רק באשתו ... שגם היא בעלת שכל משא"כ הבהמות א"א החבור עליהם לגמרי כי הם אינם בעלי שכל וראוי שיהיה האדם נבדל [מהם].. והכל כדי שימצא לו דבר שהוא לו כמו חומר כי א"א מבלעדי חומר. (גור אריה ב כב ד"ה שבה על כל בהמה)

⁶ מהר"ל תפארת ישראל פי"ד

Now there is the possibility of the two halves, both בעלי שכל facing each other, of uniting. Man can only unite with his other half by giving himself over to her (and she to him). By uniting, man and woman are simply returning to their natural state, i.e. their original condition. But by actively re-creating this state themselves they are doing a lot more; they are, in fact, re-creating G-d's original act of the creation of אדם. Just like the original אדם comprised of a זכר ונקבה, so too husband and wife form this new unit of זו"ג. This is the ultimate imitation of G-d, the creation of Man. (Based on של רב צדוק).

What emerges is that the goal of creating Man as two beings that would then marry was unity, not love. The Torah makes this clear. In describing man's need to leave his parents and get married, it uses the words *dveykus* and *achdus*:

על כן יעזוב אישם את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד.¹

The reason that G-d first made Adam one and then two was not because he changed His mind. It was rather that each male and female should have the potential of becoming one, of cleaving to each other and becoming one flesh. They become one because they were once one. And when they become one, they are imitating the unity underlining the whole of creation.

The culminating act of a spiritual, intellectual and emotional unity between husband and wife, is the sexual act. This act recreates the Adam prior to the split of the first man and woman – they become one being². They have finally resolved the tension generated by their original separation³. Hence the intensity of passion with which it is endowed and the sense of wholeness and peace it brings in its wake⁴. Because of its significance, marital relations, is considered an act of the greatest holiness⁵ and it brings down G-d's Shechina into the home and through it into the world⁶.

Shlomo HaMelech writes a book on our love for G-d, and His for us. He calls it the Song of Songs – the ultimate praise. It is therefore called the Holy of Holies⁷. And that song uses as a parable the love a husband has for his wife. If you want to know what it means to be holy, says the Gra, it is to ensure that no blemish will enter the love and desire of a husband

¹ בראשית ב: כד

² זוהר (ויקרא פא): כד מתחברין דכר ונקבא ... אשתכח דאינהו חד נפשא וחד גופא, ואיקרי בר נש אחד

³ מהר"ל, באר הגולה (באר שני): כי האיש והאישה ... חבורם ביחד הוא השלמת האדם

⁴ משכן ישראל עמ' ט: חז"ל קראו לקשר זה: משימים שלום בבית: (שבת קנג, ויק"ר יח א) ואמרו שהיתר תשמיש נחשב מצוה רבה משום "גדול השלום" (חולין קמא).

⁵ רמב"ן, איגרת הקודש

⁶ מסכת כתובות דף סב עמ ב: יהודה בריה דרב חייא ... כל בי שימי הוי אתי לביתיה, וכי הוי אתי הוי קא חזי קמיה עמודא דנורא" וכתב הב"ח (או: ח: ס' רפ) דהיה רגיל לבא אל ביתו מע"ש להראות אהבה וחובה (לקראת העונה של ליל שבת) וסימנא דעמודא דנורא ... דהוא סימן להתפשטות אור וקדושת השכינה, שהיא מתייחדת לליל שבת ומזדווגת בהקב"ה.

⁷ שיר השירים קודש קדושים (ידים ג ה)

for his wife at this time¹. It is only in this context that one can understand the Torah's attitude to non-permissible relationships. It is the principle of the equal and the opposite.

Any relationship not rooted in the unique context which allows for its full expression is per force to take a holy thing and reduce it to something else. Take a same-sex relationship. Such a relationship can be very warm and caring, loving and committed. But it can never achieve *dveykus* and *achdus*. Two gays together, remain two people, never one Adam. For the original Adam was male and female, not two females. Even were such a relationship not based on licentiousness – rather on the desire to give to each other, it would still not imitate G-d's giving. For it would not be the kind of giving that would be achieving a higher unity in the world. This is an incredible loss of the person's potential and therefore the Torah forbade it as not the vehicle through which holiness can be expressed.

The Mitzvos come to transform us. We are not meant to stay as we are, and to give unrestrained expression to this, especially in the area of our sexual urges. The reason that we make a bris – a covenant with G-d, is just so that we would sanctify that part of our body as well. Before the Cheit of the First Man and Woman, this was the most obvious thing. They were naked – but they saw in their body – including their sexuality – just another instrument in serving their G-d. “Who told you are naked?”² asks G-d after the sin. I.e. “who told you that there is any shame in such a thing?”³ Did I, your G-d, not grant you the power of unity?⁴ Am I not an active partner in joining and uniting you in a celebration of holiness?⁵

But the deed was done. Man would now struggle to direct his holy passions in the right way. The Torah would guide him – these are forbidden and these are permitted. Here is our parsha – all about Yom Kippur – the holiest of days – ending with that guidance. And here are the first words next week: קדושים תהיו – “be holy”.

¹ משכן ישראל עמ' י: וכן כתב הגר: א שעיקר ההוראה "קדושים תהיו", "יקדש עצמו בשעת התשמיש" - להשמר מפגם באהבה וברצון שבין איש ואישה.

² בראשית ג: מי הגיד לך כי ערום אתה?

³ מהר"ל, באר הגולה, באר חמישי: פירוש ומי הגיד לך שיש להקפיד על שאתה ערום ויש חרפה וגנאי בדבר.

⁴ מהר"ל, שם: כי יש להם לאיש ואשה כח החבור מהשיי

⁵ מהר"ל, שם: כי השיי מחבר הזיווג הזה ומאחד אותם לכך שמו ביניהם